

Forslag

til

Lov om ændring i lov om totalisatorspil.

Fremsat den 14. maj 1958 af *finansministeren*.

§ 1.

I § 2 i lov nr. 145 af 31. marts 1950 om totalisatorspil indføjes som et nyt stk. 2:

„*Stk. 2.* I den i henhold til stk. 1 beregnede afgift fradrages et beløb, der udgør 10 pct. af den del af indskudssummen, der falder på vinder- og pladsspil.“

Stk. 2 ændres til stk. 3, og i første linje indføjes efter „stk. 1“ ordene: „og 2“.

§ 2.

Lovens § 3, stk. 1, affattes således:

„*Stk. 1.* Til gevinster til spillerne skal der

af indskudssummerne i totalisatoren anvendes mindst 69 pct. og højst 70 pct. ved vinder- og pladsspil og mindst 64 pct. og højst 65 pct. ved andet spil, medens resten af indskudssummerne efter fradrag af afgiften til statskassen tilfalder bevillingshaveren, jfr. dog § 5.“

§ 3.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende regler om totalisatorspil findes i lov nr. 145 af 31. marts 1950, der ophævede forskellige ældre love.

Herefter må totalisatorspil kun finde sted i hen-

hold til tilladelse fra finansministeren og mod erlæggelse af en afgift til statskassen, hvilken afgift beregnes af den samlede indskudssum i totalisatoren for hver enkelt dag efter følgende skala:

Indskudssummens størrelse i kr.:

Afgiften:

ikke over 25 000.....					10 pct.
over 25 000, men ikke over 50 000.....	2 500 kr. af	25 000 kr. +	15 pct. af	resten	
— 50 000, — — — 100 000.....	6 250 - -	50 000 - +	20 — - —		
— 100 000, — — — 150 000.....	16 250 - -	100 000 - +	25 — - —		
— 150 000.....	28 750 - -	150 000 - +	30 — - —		

Afgiften kan dog ikke overstige 25 pct. af indskudssummen.

Denne skala blev fastlagt i 1950, og den indebærer en nedsættelse i afgiften i forhold til hidtil gældende regler, idet man tilsigtede at yde væddeløbsforeningerne økonomisk støtte derigennem, at den del af indskudssummerne i totalisatoren, som det offentlige gennem afgiftsnedsættelse gav afkald på, tilfaldt foreningerne (bevillingshaverne).

Det er nu fra de vedkommende heste- og cyklevæddeløbsforeningers side med styrke gjort gældende, at deres økonomiske forhold som følge af den siden 1950 stedfundne stigning i udgifterne til banernes drift og løbenes afholdelse er blevet forringet i en sådan grad, at en lempelse af afgiften til det offentlige er påtrængende nødvendig.